

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Mgr. A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2013, č. j. 2012/95526-421, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 14. 5. 2013, č. j. 58 Ad 5/2013 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 3. 6. 2013 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 14. 5. 2013, č. j. 58 Ad 5/2013 – 19, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, kterými byla zamítnuta jako opožděná žalobcova (dále jen „stěžovatel“) odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce, krajské pobočky v Liberci ve věci vyřazení stěžovatele z evidence uchazečů o zaměstnání. Důvodem odmítnutí správní žaloby byla skutečnost, že správní žaloba neobsahovala žádný žalobní bod a tato vada nemohla být odstraněna do konce žalobní lhůty dle § 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud po obdržení kasační stížnosti zjistil, že stěžovatel při podání kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků – přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Proto jej usnesením ze dne 19. 6. 2013, č. j. 3 Ads 41/2013 – 6, vyzval k uhrazení soudního poplatku ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení usnesení. Přípisem ze dne 17. 7. 2013 požádal stěžovatel o úplné osvobození od soudních poplatků. Jeho žádost zdejší soud zamítl usnesením ze dne 6. 8. 2013, č. j. 3 Ads 41/2013 – 16, neboť seznal, že kasační stížnost je návrh zjevně neúspěšný ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud však dal stěžovateli možnost poplatkovou povinnost dodatečně splnit, k čemuž mu stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení předmětného usnesení. V poučení tohoto usnesení bylo uvedeno, že pokud nebude poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Toto usnesení bylo žalobci doručeno fikcí dne 26. 8. 2013.

Nejvyšší správní soud zjistil, že soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě, ale ani později stěžovatelem uhrazen, ačkoliv lhůta k jeho uhrazení skončila 2. 9. 2013. Na dané usnesení stěžovatel reagoval přípisem ze dne 3. 9. 2013, ve kterém požádal o poskytnutí náhradní lhůty pro „adekvátní reakci“. Zdejší soud následně obdržel přípis, v němž se stěžovatel vrací k odmítavému rozhodnutí krajského soudu. Domnívá se, že měl být krajským soudem vyzván k doplnění žaloby, popřípadě mohl krajský soud sám „počítat s předpokládaným obsahem formálně bezvadné žaloby“. Namítá také, že žaloba v základních obrysech žalobní body obsahovala a krajský soud nepostupoval ve smyslu nalézání spravedlnosti.

Nejvyšší správní soud neshledal důvody, pro které by měl lhůtu k zaplacení poplatku prodloužit nebo ji korigovat. S důvody, které stěžovatel nastínil v posledním podání ze dne 23. 9. 2013, se zdejší soud již vypořádal v usnesení ze dne 6. 8. 2013, č. j. 3 Ads 41/2013 - 16, kterým zamítl žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Pro úplnost však Nejvyšší správní soud konstatuje, že žaloba musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], čímž se striktně uplatňuje zásada dispoziční. Přitom ze zákona vyplývá, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz věta druhá ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. – tím se zase uplatňuje zásada koncentrační (shodně se k dané problematice postavil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikovaný ve sbírce NSS pod č. 113/2004). Je patrné, že uvedený závěr plyne přímo ze zákona a nikoli pouze z judikatury, jak se stěžovatel chybně domnívá.

Krajský soud žalobu odmítl, neboť její nedostatky nebylo možné odstranit ve lhůtě pro její podání. To, že byl jeho postup správný, bylo ověřeno a vysvětleno již v usnesení č. j. 3 Ads 41/2013 - 16, a bylo by proto nadbytečné se danou problematikou hlouběji zabývat. Zdejší soud proto setrvává na názoru, že kasační stížnost lze vnímat jako návrh zjevně neúspěšný a jakýkoli zásah do stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak jeví naprosto neopodstatněný. Z těchto důvodů nemohl Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatele vyhovět.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Toto ustanovení se užije na základě ustanovení § 120 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti obdobně.

Nejvyšší správní soud shledal, že v řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení krajského soudu nemůže být dále pokračováno pro nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě, a proto rozhodl o zastavení tohoto řízení, jak je ve výroku uvedeno.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu nákladů řízení ani jednomu z jeho účastníků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu